

Pastoralno pismo

Pastoralbrief Nr. 46

Hrvatska katolička misija Srednji Baden
Kroatische katholische Mission Mittelbaden
Marienstr. 80, 76137 Karlsruhe
tel. (0721) 66 47 340

Podružnica Pforzheim
Filiale Pforzheim
Marienstr. 2, 75172 Pforzheim
tel. (07231) 46 71 52

info@hkm-mittelbaden.de

www.hkm-mittelbaden.de

Ljeto / Sommer 2020

Draga braćo i sestre!

Najnoviji koronski virus SARS-CoV-2 u svega dva-tri mjeseca proširio se zemaljskom kuglom i bacio je čitav svijet na koljena. Pratio sam vijesti, razgovarao s mnogima. I moram priznati, u početku osobno nisam puno vjerovao u sve te silne vijesti, a nisam se ni uhvatio u kolo s onima koji su sve "znali" o koronavirusu jer sam znao da bi me to moglo daleko odvesti. Razmišljao sam što i kako dalje.

Najveći šok bila je zabrana slavlja svetih misa s narodom. U sebi sam, moram priznati, bio izgubljen. Nije mi preostalo ništa drugo osim molitve. Naša redovnička zajednica je odlučila da imamo svakodnevno klanjanje pred Presvetim. To je bio izvor snage. Dijelili smo blagoslov na sve strane gdje žive i djeluju naše zajednice. Svakodnevno sam obilazio bolesne i dijelio sakramente. Mnogi su me prozivali da sam neodgovoran. U vremenu pandemije osobno sam vodio desetak sprovoda, a najtužnija su bila dva: dvoje tek rođene djece... Ali dijelili smo i krštenja, premda u uskom krugu obitelji i pomalo u strahu. Drugi vid našeg djelovanja u kriznoj situaciji bilo je snimanje nedjeljnih razmišljanja na tekstove iz dotičnih misnih čitanja. Narod je to dobro prihvatio. Premda sam u duši protivnik modernih vidova komunikacije, ipak sam uvidio njihove prednosti i velike mogućnosti u evangelizaciji. Bogu hvala na tome daru!

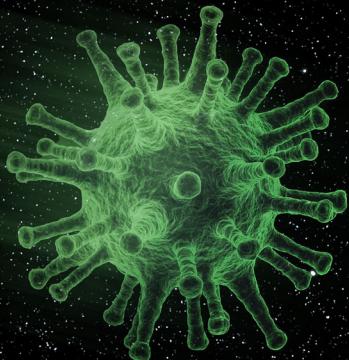
Pored silnih sumornih vijesti osjetio sam, s druge strane, naše zajedništvo. S terena sam dobivao informacije kako se mnogi okupljaju i mole krunici i čitaju Pismo. Obitelj je postajala Crkva – upravo ono što je bila vizija II. vatikanskog koncila.

Nakon skoro dva mjeseca dozvoljeno je da se crkve otvore narodu. Osobno sam išao razgovarati s njemačkim župnicima. I tu sam na nekoliko mjesta doživio velika razočaranja, nerazumijevanja. Jedan od njih mi je čak rekao kako to da mi Hrvati hoćemo prije Nijemaca početi sa slavlјima misa?! Ono što me je jedino vodilo naprijed bila je moja upornost, da ne kažem tvrdoglavost. Neprestano se odgovlačilo s dozvolama. Neki su nam dozvolili, dali zeleno svjetlo tek nakon dva mjeseca moljakanja. Imao sam dojam da mnogim ljudima u Crkvi i nije stalo da se narod okuplja. Neka mi Bog oprosti ako sam studio krivo!

A onda sam doživio veliku radost! Spremnost svih vas, dragi vjernici, bila je velika. U svim našim (velikim) centrima stvorili smo timove dobrovoljaca koji su se prijavili za pomoć kod organizacije misnih slavlјa. Nitko nije odbio moj poziv. U sebi sam bio ponosan. Osjećaj ponosa je bivao još veći kada bismo mi napunili velike crkve pod obje mise, a kod domaćina nije bilo gužve ni na onoj jednoj.

U lipnju smo započeli i s vjeronaukom za prvpričesnike i krizmanike i odaziv je bio odličan. Djeca su s maskama dolazila na vjeronauk i slušala svoje vjeroučitelje. Uvijek sam ih upozoravao da nisam siguran hoće li svečanosti Pričesti i Krizme uistinu i biti održane kako smo odlučili. Znajte da mi činimo sve što možemo i molim vas za razumijevanje.

I na koncu želim reći molitvu: "Blagoslovi Gospodine svakoga koji se uključio u zajednicu kada je bilo najteže." Primite iskrene pozdrave!

Pandemija koronavirusa

Kratka kronologija

- Posljednje pastoralno pismo (br. 45) objavljeno je pred Božić 2019. Redovni uskrsni broj u 2020. godini nismo mogli objaviti zbog posljedica prouzrokovanih izbijanjem i nekontroliranim širenjem bolesti koronavirusa COVID-19.
- Bolest koronavirusa, koju je potaknuo do tada nepoznati koronski virus SARS-CoV-2 a koji napada dišne puteve kod ljudi, prvi put se pojavila krajem prosinca 2019. u kineskom gradu Wuhanu. Već u siječnju 2020. bolest se razvila u epidemiju u Narodnoj Republici Kini i proširila po cijelom svijetu. Europska unija je 2. ožujka 2020. podigla rizik od koronavirusa s umjereno visoki, a Svjetska zdravstvena organizacija (WHO) je 11. ožujka pro-

glasila globalnu pandemiju zbog širenja koronavirusa.

- Katolička crkva na čelu s papom Franjom je od početka s brigom i zabrinutošću pratila razvoj situacije vezane za širenje koronavirusa i apelirala na vjernike da poštuju i pridržavaju se odluka i mjera propisanih od strane civilnih vlasti. Biskupske konferencije odnosno mjesne crkve i biskupi su bili prisiljeni donositi teške odluke i restrikcije vezane za daljnje pastoralno djelovanje. Jedna od najtežih restrikcija bila je privremena obustava svih slavlja svetih misa s narodom te slavlja sakramenata.
- Prema odluci nadbiskupije Freiburg i nadbiskupa Stephana Burgera posljednje svete mise s narodom slavljene su u našoj misiji Mittelbaden u nedjelju, 15. ožujka

2020. Zabranjene su bile i mise s narodom i pobožnosti Puta križa i krunice preko tjedna. Po prvi puta vjernici nisu mogli sudjelovati ni u obredima Velikog tjedna ni u slavlju najveće kršćanske svetkovine – Uskrsa.

U svim našim misijskim centrima obustavljena je nastava vjeronauka te probe pjevanja; odgođena su ranije zakazana slavlja prve pričesti i krizme (travanj–lipanj); otkazan je Susret hrvatske katoličke mladeži u Zagrebu, tradicionalno hodočašće u Lurd kao i Smotra folklora odraslih.

- Dana 22. ožujka 2020. potres jačine 5.5 po Richteru pogodio je Zagreb i okolicu. Riječ je o najjačem potresu u Zagrebu u zadnjih 140 godina, jači potres je bio 1880. godine. U potresu je ozlijedeno ukupno 27 ljudi, dok je jedna osoba umrla od zadobivenih ozljeda. U povijesnom središtu grada zabilježene su veće materijalne štete, oštećen je i vrh južnog tornja Zagrebačke katedrale, brojna su i velika vanjska i unutarnja oštećenja na stambenim zgradama.

- Nakon skoro dva mjeseca od uvođenja zabrane, u nedjelju, 10. svibnja 2020. ponovno smo krenuli s javnim slavlјima svetih misa, najprije postupno, samo u nekima, a potom u svim našim centrima. U velikim zajednicama Karlsruhe, Bruchsal, Pforzheim i Gaggenau uvedena je nedjeljom i druga sveta misa. Premda je broj vjernika u crkvama strogo ograničen, sve je besprijekorno funkciralo zahvaljujući odgovornosti vjernika te pozrtvovnosti i velikoj pomoći naših redara u svakoj od pojedinih zajednica

koji su se maksimalno angažirali i vrlo odgovorno i savjesno odradili povjerene im dužnosti.

- Kroz period zabrane misnih slavlja s narodom, naši su svećenici svaki dan u kapelici u Karlsruheu slavili svete mise na nakane vjernika i molili se za našu misiju. Posebno usrdno činili su to kroz Veliki tjedan i na Uskrs. Znamo pouzdano da su u mnogim našim obiteljima zaživjele crkve u malom.

- U periodu zabrane zajedničkih okupljanja na poseban način bili smo upućeni na moderna sredstva komuniciranja, putem televizije i interneta pratili smo prijenose svetih misa iz domovine, zatim molitve krunice i mnoga razmatranja naših svećenika. I mi smo oživjeli mrežnu stranicu naše misije (www.hkm-mittelbaden.de) na kojoj smo redovno donosili najnovije obavijesti vezane za misiju te nedjeljnu službu riječi s prigodnim pisanim i snimljenim propovijedima don Ive Nedića, voditelja misije.

- Od 23. lipnja do 18. srpnja održana je nastava vjeronauka samo za pravopričesnike i krizmanike, a 19. srpnja slavljene su u našim velikim centrima mise zahvalnice za kraj školske godine.

- Iz Hrvatskog dušobrižničkog ureda u Njemačkoj, na čelu s delegatom vlč. Ivicom Komadinom, otkazani su jesenski susreti 2020: godišnji pastoralni skup, susret crkveni zborova odraslih te susret hrvatskih studenata.

- Od početka godine do konca srpnja u HKM Mittelbaden obavljeno je 55 krštenja i 3 vjenčanja (32 para su se vjenčala u Hrvatskoj ili Bosni i Hercegovini).

Iskustva vjernika

kroz period pandemije koronavirusa

Korona, korona, korona... Već nekoliko mjeseci unatrag sve se danas vrti oko ove riječi. Riječ koja nam je, s jedne strane, svima donijela nesigurnost, strah (do te mjere da odmah trčimo kupiti hladnjaku da si osiguramo dovoljno hrane), ljutnju (ne znaš kako se pozdraviti s ljudima dok te gledaju kao da imaš kugu), dok je, s druge strane, zbližila obitelji koje su sada mnogo više i kvalitetnije provodile vrijeme zajedno. Budući da nismo smjeli ni kod koga ići, mi smo uživali u pješačenju po okolnim šumama, upoznavali smo prirodu oko sebe.

Brojna obitelj Petran: Saša, Deni, Dominik, Marko, Mateo, Nikolina i Ella Maria

Također smo postali svjesniji važnosti modernih sredstava komunikacije; barem smo preko interneta mogli slaviti svete mise i primati Krista putem duhovne pričesti... Bogu hvala i na tome daru! Hvala mu i na ljudima koje nam je stavio u život da nas povedu putem vjere i pripreme da ovakva nesigurna vremena možemo i duhovno "preživjeti". Ali ono najljepše u našoj "maloj" obitelji bila je zajednička večernja molitva, kada djeca prebiru krunicu po svojim prstima.

Premda ostaje mnogo pitanja u našim glavama na koja vjerojatno nećemo nikada dobiti odgovore, ostaje nam jedna misao, jedina sigurnost: "Bogu je sve moguće!" Bog voli svoju dječicu i neće dopustiti da propadnemo.

Saša Petran (41 godina, strojarski tehničar, Pforzheim)

Snježana, Jacqueline i Vedran Zadravec

preko YouTube-a pratili svetu misu te smo imali priliku duhovno se pričestiti. Navečer smo preko interneta zajedno molili s fra Ivanom Iličićem, a uključili smo se u i molitvu patera Ike Mandurića "Krunica Hrvata cijelog svijeta". Kod kuće smo više nego inače slušali duhovnu glazbu, dok je TV bio 'tabu'.

Sada, s određenom vremenskom distancom, mogu reći da smo samo s vjerom u Boga i krunicom u ruci prebrodili ovo nesigurno vrijeme bez straha. Bogu hvala za to!

Jacqueline Zadravec (21 godina, studentica, Pforzheim)

Već duže vrijeme Gospodin mi šalje iskušenja koja se očituju u različitim bolestima i ja sve to prihvaćam u duhu vjere. U vrijeme pandemije koronavirusa imala sam nekoliko medicinskih zahvata i sve je dobro prolazilo. Uvijek sam osjećala Božju ruku koja me je vodila i hrabrla. Čim sam prizdravila i čim je bilo moguće, krenula sam u crkvu. Za vrijeme svete mise rado sam i čitala. Vrijeme koronavirusa kod mene nije donijelo nikakav strah, nego naprotiv potrebu snažnije molitve i povezanosti s Bogom.

**Matija (Maša) Ivković
(71 godina, umirovljenica, Bruchsal)**

Do prije nekoliko mjeseci život je išao svojim uobičajenim tokom. A onda odjednom – vijest o koronavirusu. Čitav svijet je stao. Na početku nismo bili uopće svjesni što nas sve očekuje. Vani je izgledalo sve tmurno i bijedno, mama bi često ponovila riječi: "Kao za vrijeme rata..."

Jedina utjeha nam je bila obitelj i molitva. Shvatili smo što nam zapravo jedino i stvarno treba u životu. Samo je u Bogu mir.

Otkako se pojavio koronavirus, dobili smo priliku da se obratimo, da više čitamo Božju riječ. Moja obitelj se svaki dan molila. Preko Facebooka smo pratili molitvenu zajednicu Srce Isusovo i zajedno s Alanom Hržicom molili krunicu i Put križa. Svakoga dana smo

Od početka bolesti koronavirusa primijetila sam da smo se ja i moja obitelj uvjek zajedno držali. Iako nismo mogli ići u crkvu, doma smo se zajedno molili Bogu.

Nisam se mogla viđati s prijateljicama i nisam mogla zagrliti i poljubiti baku ili dida. Toga mi je bilo veoma žao. U školu nismo smjeli ići, ali smo dobivali zadatke koje smo radili doma. S prijateljima iz razreda sam se vidala samo putem interneta. Iako to nikada nisam ni pomislila reći, moram iskreno priznati da sam baš poželjelu školu.

Molim Boga da ova situacija brzo prođe i vjerujem da On hoće samo dobro za nas.

Andrea Miketa (krizmanica, Kronau)

Bolujem od bolesti pluća pod nazivom COPD. Prikovan sam uz kauč i spojen na bocu kisika već od 2016. godine. Čim sam čuo za koronavirus, odmah sam znao da je ta bolest na poseban način agresivna na pluća. Mnogi su u svijetu preminuli od bolesti pluća. Budući da spadam u vrlo rizičnu grupu bolesnika, bilo me veoma strah da se ne zarazim i ne skončam. Međutim, moji ukućani i moji prijatelji bili su čitavo vrijeme uza me.

Pored njih, najsnažnija potpora bila je svakodnevna molitva. Preko TV-a sam pratio svete mise i ostale duhovne sadržaje. Posebno sam molio krunicu, ali i neke druge molitve. Kada bi supruga i sin otišli na posao, ja bih veći dio dana ostajao u molitvi. Ona mi je bila izvor snage. Napose moram zahvaliti svećeniku don Ivi, koji me je čitavo ovo vrijeme obilazio. Donosio mi je svetu pričest i molili smo zajedno. On nije pokazivao nikakve strahove da bi se zarazio i to je bilo za mene veliko ohrabrenje.

Sad kad se osvrnem unatrag, mogu reći da sam se u ovom periodu koronavirusa dodatno učvrstio u vjeri i spremnosti da nosim svoj svagdanji križ.

Durica Bilandžija (56 godina, bolesnik, Kirrlach)

Vrijeme pandemije koronavirusa bilo je vrlo zahtjevno i neizvjesno za mene, moju suprugu i troje djece. Život se vrtio oko djelomično praznih polica u prodavaonicama, praćenja svete mise na TV-u umjesto u crkvi i brige da se netko iz obitelji ne zarazi virusom. Morali smo se navikavati na neke sasvim nove situacije u našem svakodnevnom životu, bilo kod kuće bilo na poslu ili u školi.

Međutim, osvrnuvši se unatrag, ovo

vrijeme pandemije nama je i dobro došlo. Iskoristili smo darovano nam vrijeme da što više zajedno provedemo u razgovoru i obiteljskoj molitvi. Nestala je ona uobičajena svakodnevna užurbanost i strka, a u našu svakodnevnicu nastanio se mir, razgovor, smijeh i obiteljska molitva. Napokon nam se nigdje nije žurilo! I zato se rado sjećam toga vremena.

Bogu hvala, život se polako normalizira i vraća na staro. Mi i dalje svakodnevno molimo krunicu i zahvaljujemo dragom Bogu što nas je čuvao, štitio i vodio kroz vrijeme pandemije.
Gordan Knezović (50 godina, radnik, Karlsruhe)

Po zanimanju sam stomatolog i mogu reći da sam kroz čitav ovaj period od pojave korone bila na prvoj fronti u borbi s ovim virusom. Nije bilo jednostavno, ali moj tim i ja smo cijelo vrijeme bili tu za pacijente kojima je trebalo pomoći.

Kako u poslu a tako i u svemu drugom, bitna je jaka vjera i potpora obitelji. Hvala Bogu, to sam do sada imala i nadam se da će tako i ostati. Nekako imam osjećaj da smo se ovih nekoliko posljednjih mjeseci kao obitelj intenzivnije družili u prirodi. Molitvu obiteljski prakticiramo svaku večer, a djeca su, moram priznati, više molila. Na 3. programu HRT-a u 18 sati pratili smo prijenose svete mise.

Kako se ono kaže: Što te ne slomije, ojača te. Tako mislim da smo ovaj prvi dio pandemije, hvala Bogu, dobro prošli u molitvi, slobodnom vremenu i šetnjama u prirodi i nadamo se da će nam dragi Bog dati snage kao i do sada da i dalje idemo dobro.
Mr.sc. Danijela Jurić Kaćunić (42 godine, dentalna doktorica, Gaggenau)

Josip, Antonija, Marija, Katarina i Anna

Ah, ta korona! Došla je sigurno, tiho i nevidljivo. Unijela nam je strah i trepet. Došla nam je neočekivano i zatekla nas u danima tuge. Upravo prije njezina dolaska izgubili smo našeg voljenog oca Peru.

Bolno je bilo promatrati kako korona hara, kako zatvara sva vrata, kako razdvaja ljude i kako nas tjeran miševe u rupe. Bolno je bilo promatrati kako je svijet stao. Bolno je bilo sudjelovati na svetoj misi bez živog Isusa. Bolno je bilo sve. I onda je došao potres u našem Zagrebu. Potres koji je mnoge ostavio bez doma, upravo onda kada moramo ostati doma.

Bolan je bio i Uskrs bez uskrsnih obreda...

A, mi? Gdje smo mi u toj priči? Naša obitelj je, Bogu dragom hvala, velika. Nas je petero, s nama je mužev brat sa svojom obitelji, njih četvero, i naša majka Stana. Nas desetero živimo zajedno.

U vremenu korone mi smo postali još jači, još složniji. Naš je dom postao mala živa crkva. Zajednički molimo, radimo i dijelimo. Održavali smo kršćanske pobožnosti obilazeći Križni put u vinogradu našeg mjesta, svakodnevno smo pratili sv. misu preko TV ekrana i zajednički smo se molili.

Suosjećam sa svima koje je korona posjetila, kojima je oduzela voljene.

Ponekad mislim da je laž, ponekad da je plan, a ponekad i kazna...

Ali jedno sigurno znam – da nas je sve probudila i nadam se da sada znamo dijeliti bitno od nebitnog. Uz Božju pomoć Dobro će pobijediti.

I na kraju: "Draga korono, hvala ti što si došla, hvala ti što si nas probudila, ali sada moraš ići. Vrijeme je..."

Mir i dobro!

Marija Vasilj (48 godina, krojačica, Bad Schönborn)

MISSIIJA

Novosagrada crkva u selu Yachado posvećena Gospi Afričkoj

TATALE

U dogovoru s don Ivanom Stojanovićem, salezijancem i voditeljem misije Tatale u zapadnoafričkoj državi Gani, don Ivo Nedić je sredinom 2019. godine pokrenuo akciju kumstava, odnosno prikupljanja novčanih sredstava za stipendiranje siromašnih učenika u misiji Tatale. Naši vjernici su se vrlo dobro odazvali akciji u kojoj su sudjelovali sa 100 eura; taj je naime iznos dovoljan da se pokriju troškovi školarine i po jedan obrok za djecu u Africi kroz jednu školsku godinu. Sklopljena su ukupno 134 kumstva.

U 2020. godini ponovno smo se odažvali pozivu don Ivana Stojanovića i ovoga puta skupljali novčana sredstva za izgradnju crkve posvećene Gospi Afričkoj u selu Yachado, misija Tatale. U akciji je prikupljeno preko 40.000 eura čime je omogućena ne samo izgradnja crkve nego i dva bunara s pitkom vodom. Premda još predstoje završni radovi na konačnom dovršetku izgradnje i unutarnjem uređenju, crkva je osposobljena za slavljenja mise s narodom. Don Ivan zahvaljuje svim dobročiniteljima HKM Mittelbaden i na sve zaziva Božji blagoslov!

Ukratko o misiji

Općina Tatale obuhvaća 176 sela i zaselaka u kojima živi oko 70.000 stanovnika. Tradicija i plemenski običaji jači su od državnih zakona i propisa. Natalitet je dosta velik, a glavni razlog za to je

višeženstvo. 98% stanovništva je nepismeno i živi isključivo od zemljoradnje.

Na blagdan sv. Ivana Bosca, 31. siječnja 2016. misija je službeno predana na upravljanje salezijancima. Kroz ove četiri godine misijsko-pastoralnog djelovanja don Ivana Stojanovića misija je dobila

Crkva puna mladosti,
molitve, veselja, pjesme i plesa

Na prvoj misi u novoj crkvi kršteni
su dvije curice i dva dječaka

Ispovijed u
hladovini drveta

*Djeca su budućnost
i najveći blagoslov*

novi izgled. Od 10 katoličkih zajednica koje su bile pred izumiranjem danas misija Tatale ima više od 40 katoličkih zajednica. Na čitavom području misije samo je šest sela imalo svoje kapelice/crkvice u kojima su se vjernici okupljali na molitvu. Sva ostala sela koristila su hladovinu stabala za svoja okupljanja.

Zahvaljujući financijskoj pomoći Hrvata uskoro će 18 sela dobiti svoje kapelice. KHM Mittelbaden darovala je crkvu selu Yachado u kojoj se već slave svete mise. Zahvaljujući pomoći Hrvata u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i inozemstvu, uz dar kapelica/crkava, 40 sela je dobilo arteške bunare. Cilj je nastaviti ove projekte dok sva sela ne dobiju pitku vodu, kapelice i škole. Što se tiče škola, do sada su izgrađene dvije, a jedna od njih je dar jednoga Hrvata, umirovljenog profesora.

Kako funkcioniра školstvo

U samom "gradu" Tatale ima puno osnovnih, ali samo jedna srednja škola. Sve su one striktno pod kontrolom države i sve su zbog pandemije koronavirusa trenutno zatvorene. Katolička crkva je prva organizirala poučavanje djece i izgradila prve osnovne škole, ali sve su one u destrutnom stanju (polomljena vrata, prozori, klupe...); sve trebaju obnovu, a one koje se ne daju popraviti (uglavnom pravljene od

*Don Ivan daruje hrvatsku zastavu
poglavljiči plemena Basare*

blata) trebaju se srušiti. Zahvaljujući salezijancima selo Nankando ima naj-moderniju novu osnovnu školu sa svim namještajem i uredima. Selo Kpsaak je također dobilo novu školu, ali još nije do kraja dovršena. Na području općine Tatale ukupno je desetak novih škola, a ostatak čine stare, pravljene uglavnom od blata.

U Tataleu uglavnom sva sela imaju učitelje premda je njihovo znanje ispod svakog standarda. Tamo pak gdje nema učitelja, mještani se sami organiziraju i poučavaju djecu. Ipak, uglavnom nalaze učenike koji su završili nižu srednju školu (naš 5, 6, 7. i 8. razred) ili one koji su završili srednju školu te im oni uče djecu čitati i pisati. Budući da nemaju novca, mještani im zauzvrat osiguravaju hranu i kolibu i daju mjesečno nekoliko jamova. (Gana je jedan od najvećih proizvođača jama. Gomolji te biljke mogu narasti do metar i pol dužine i težiti do 70 kg. Uglavnom su gomolji

teški oko 5 kg. Od jama se spravljuju juhe i kolači, ali i sve ostalo. To se povrće može kuhati, peći, pržiti, dimiti, sušiti, pripremati na žaru ili na roštilju...)

Školarci u Tataleu nemaju osnovne stvari: knjige, bilježnice, olovke..., sjede na zemlji i pišu u prašini, pijesku. Premda za nas ovo zvuči nestvarno, stvarno je tako. Njihovi roditelji su veoma siromašni, preživljavaju isključivo zahvaljujući poljoprivredi, i zato ne mogu ni napredovati. Samo 2% stanovništva uspije se probiti te postanu ili učitelji ili medicinsko osoblje ili vojnici i policajci, no svi takvi moraju na školovanje izvan misije Tatale.

Mladi se rado druže s don Ivanom

Vjernici misije Tatale, a napose djeca pozdravljaju vjernike HKM Mittelboden

Novi termini slavlja sakramenata Prve pričesti i Svete krizme 2020.

Dolje navedeni termini slavlja Prve pričesti i Krizme su potvrđeni, ali nažalost još uvjek nemamo do kraja sigurnost da su i definitivni. Ukoliko, naime, bolest koronavirusa ponovno uzme maha i ako od društvenih i crkvenih vlasti dobijemo zabranu slavlja sakramenata, onda će morati ponovno doći do odgode. Sakrament krizme će podijeliti mons. dr. Pero Sudar, umirovljeni pomoćni vrhbosanski biskup.

PRVE PRIČESTI

Gaggenau, St. Josef, 4. 10. 2020. u 11 sati
Karlsruhe, St. Michael, 10. 10. 2020. u 10:30 sati
Pforzheim, St. Antonius, 17. 10. 2020. u 11 sati

KRIZME

Karlsruhe, St. Michael, 24. 10. 2020. u 10:30 sati
Pforzheim, St. Antonius, 24. 10. 2020. u 15:30 sati
Gaggenau, St. Marien, 25. 10. 2020. u 10:30 sati

Humanitarna akcija za "Kuću sv. Franje"

Caritas Zagrebačke nadbiskupije pokrenuo je humanitarnu akciju koja za cilj ima prikupiti financijska sredstva za obnovu Doma za djecu bez odgovarajuće roditeljske skrbi "Kuća sv. Franje" u Vugrovcu, koji je oštećen u razornom potresu

22. ožujka 2020., te za ostale obitelji stradale u potresu.

"Kuća sv. Franje" je mjesto u kojem krov nad glavom, ljubav i toplinu nalazi 30 djece bez roditeljske skrbi od 3 do 16 godina. Kuća je u potresu jako oštećena, preliminarna procjena kreće se oko 100.000 eura. Akciju su podržali Ravnateljstvo dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu i Hrvatski dušobrižnički ured u Njemačkoj.

Vjernici HKM Mittelbaden ponovno su pokazali svoje veliko srce i spremno se odazvali humanitarnoj akciji. Skupljeno je i predano ukupno 8.500 eura.

Poziv u crkveni zbor

Pozivamo sve s darom sluha i dobrega glasa, posebno nove članove Misije, da se pridruže našim crkvenim zborovima. Prijaviti se možete kod zborovođe ili nekog od svećenika. Probe pjevanja:

Karlsruhe – utorkom u 19 sati
Bruchsal – srijedom u 19 sati
Pforzheim – petkom u 19 sati

Gaggenau – četvrtkom u 18.30 sati

Rastatt – petkom u 17 sati

Karlsruhe (zbor mladih) – petkom u 20 sati